

L'ESPERIT MIREIA

Vet aquí un nen que parlava amb un esperit de la Mireia, que era la seva amiga. L'esperit li explicava que tenia un problema.

- Quin? Va dir el seu amics.
- A mi m'agradaria tenir vida una altra vegada per ajudar als meus amics?
- Per què?
- Perquè sé que hi ha moltes nenes al món que no poden anar a l'escola com jo ho vaig fer i m'agradaria ajudar-les.
- Això que dius és impossible. Tothom va a l'escola!
- No, és veritat, pregunta-ho!
- Això no passa aquí! Tots els nens i nenes van a l'escola! Ho entens?
- No ho entenc. Per què dius això? Jo sé més que tu!

Més tard, per la nit, en Xavier dormia i va veure l'ombra de la Mireia.

- Ah! Què fas tu aquí?
- T'he d'ajudar. Corre, corre! Desperta't
- Què no! Pesada!
- XAVIER!!!
- Pesada! Deixa'm en pau, diable!
- Fastigós! Saps el que has de fer?
- No puc ajudar-los! A més, a qui he d'ajudar?
- De debò que no tens ni idea?
- Deixa'm! Què pesada ets, Mireia!
- Saps què pots fer? Pots organitzar una manifestació.
- Bona idea! Reuniré als nens i nenes per la manifestació. Entre tots demanarem que tots els nens i nenes puguin anar a l'escola.
- Així m'agrada.

En Xavier va aconseguir reunir als seus amics i amigues, i els senyors que manen els van escoltar i tots els nens i nenes van poder anar a l'escola a tot el món. La Mireia va poder descansar tranquil·la.

Luz (12 anys)